

wtorek, 01.03.2022

Wielki Post - czas nawrócenia

Wielki Post – czas duchowego przygotowania do świąt wielkanocnych

W Środę Popielcową, rozpoczyna się w Kościele czterdziestodniowy czas Wielkiego Postu. Głównie przesłanie tego okresu koncentruje się na duchowym przygotowaniu chrześcijan do godnego przeżywania świąt Zmartwychwstania Pańskiego, największych świąt chrześcijaństwa związanych z wydarzeniami męki śmierci i zmartwychwstania (Paschy) Chrystusa; wydarzeniami, które stanowią fundament Kościoła i naszej wiary. Ponieważ są to najważniejsze święta (zwane też paschalnymi), dlatego domagają się specjalnego przygotowania, by móc je należycie przeżyć; stąd też ich nazwa: Wielkiego Postu, a nie jakiegoś tam zwykłego postu.

Czterdzieści dni postu

Najstarsze świadectwa o praktykowaniu przez chrześcijan postu jako przygotowania do Paschy pochodzą z III w. Tertulian (ok. +240 r.) podaje, że post trwał tylko 40 godzin, w Wielki Piątek i Wielką Sobotę, ale był bardzo surowy. Pod koniec tego samego wieku wydłużono go do tygodnia. Sobór nicejski w 325 r. postanowił, że czas pokutny przed pamiątką Zmartwychwstania Pańskiego trwać będzie 40 dni. W Kościele wschodnim rozpoczynano go osiem tygodni przed Wielkanocą, wyłączając z niego soboty i niedziele. Kościół Zachodni przyjmował sześć tygodni postu, bez niedziel, gdyż każda niedziela jest pamiątką Zmartwychwstania Pana. Papież Grzegorz Wielki, pod koniec VI w., ujednolicił w całym Kościele okres Wielkiego Postu, ustanawiając dokładnie 40 dni wielkopostnego przygotowania. Okres ten rozpoczyna się Środą Popielcową, kilka dni przed pierwszą niedzielą Wielkiego Postu.

Dlaczego właśnie 40 dni? Liczba 40 w Biblii jest "zarezerwowana" dla dzieł oczyszczenia i przygotowania. 40 dni trwał deszcz i potop, Mojżesz przebywał na Synaju przez 40 dni i 40 nocy, 40 lat Izraelici błąkali się na pustyni... Chrystus pościł 40 dni na pustkowiu. Pamiętać jednak trzeba, że liczba 40 nie jest rozumiana w Biblii w sensie matematycznym, lecz symbolicznym.

Popiół i pokuta

Posypywanie głów popiołem w Środę Popielcową jest bardzo rozpowszechnione i cenione przez wiernych. Na początku Mszy św. kapłan święci popiół, by później czynić nim znak krzyża na głowie wiernego, wypowiadając słowa: "Pamiętaj człowiecze, że prochem jesteś i w proch się obrócisz" (por. Rdz 3, 19) lub "Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię" (por. Mk 1, 15). Słowa te mają przypomnieć każdemu z nas o kruchości ziemskiego życia, nieuchronności śmierci, a tym samym zmobilizować do podjęcia pracy duchowej nad sobą.

Chociaż Popielec nie narzuca obowiązku uczestnictwa we Mszy św., to jednak nasze kościoły często są bardziej wypełnione niż w inne ważne uroczystości w ciągu roku. Dobrze też, że zabieramy popiół do naszych domów, by posypać nim głowy tych, którzy ze względu na

PARAFIA PW. CHRYSOSTUSA KRÓLA WSZECIŚWIATA / **UL. KOŚCIELNA 18, 07-437 NYSE**
dnia 14 stycznia 2025 r. Właściwie drogą Wszecni Świata w tym dniu we Mszy św. Pamiętajmy jednak, że samulit Kościoła nie może być jeszcze chęć przemiany życia i konkretny wysiłek w codzienności.

Nabożeństwa wielkopostne

Posypywanie głowy popiołem to tylko znak, że pragniemy czas Wielkiego Postu przeżyć z Chrystusem, który przez modlitwę i post przygotowuje się do śmierci dla nas i dla naszego zbawienia. Wielki Post jest dla wierzących dobrą okazją do głębokiej rewizji swojego życia. Wielkopostna liturgia pomaga nam w przygotowaniu się do przeżywania radosnej tajemnicy Zmartwychwstania Pańskiego. Stawia nam przed oczyma trudną i bolesną drogę, którą szedł Chrystus, by przynieść światu zbawienie. Przypomina też, że przez sakrament chrztu św. również i my pragniemy podążać nią w ślad za Synem Bożym.

Zaplanujmy już teraz udział w nabożeństwach wielkopostnych. Droga Krzyżowa niech będzie dla nas przyglądaniem się naszemu osobistemu życiu przez pryzmat osób i wydarzeń, które odnotowane są w poszczególnych jej stacjach. Gorzkie żale to nabożeństwo typowo polskie. Rozważanie Męki Pańskiej ma nam uświadomić wielką miłość Pana Jezusa do każdego z nas i fakt, iż na naszej drodze krzyżowej nie jesteśmy sami. On jest zawsze z nami, nawet jeśli nasze życie tak bardzo różni się od Jego życia i przykładu, jaki nam daje.

Trudno sobie wyobrazić przemianę życia bez dobrego przeżycia rekolekcji w tym świętym czasie. Na co dzień niejednokrotnie zapominamy o Bogu. Rekolekcje to czas szczególnego spotkania z miłującym Ojcem, to czas wyjścia na pustynię, spojrzenia na prozę życia z dystansem, zrobienia dobrych postanowień.

W Wielkim Poście biskupi zachęcają wiernych, by czynić refleksję nad "Kościołem - domem zjednoczonych Miłością". Nie jesteśmy sami. Nie jesteśmy skazani tylko na własne siły. Nie mamy walczyć o zbawienie w pojedynkę. Mamy odkrywać swoje miejsce w Kościele, wspierać się nawzajem. Wspólnota to bogactwo darów i charyzmatów. Trzeba, byśmy się na dary innych jeszcze bardziej otwierali, ale też innych świadomie własnym dobrem ubogacali. Niech więc okres Wielkiego Postu i pragnienie nawrócenia pomoże nam w otwarciu się na innych, w dostrzeżeniu godności tych, z którymi budujemy Kościół - nasz wspólny dom.

W naszej parafii:

Droga Krzyżowa - w każdy piątek godz. 16.00, po niej ok.16.30 Msza Święta; godz. 18.30 - połączona z obrzędem komunii św.

Gorzkie Żale - w każdą niedzielę po Mszy Św. o godz. 11.30